

РЕШЕНИЕ

№ 7405

гр. София, 28.11.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 30.10.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **3615** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба, вх. № 9745/05.04.2013г. на съда, и вх. № 53-00-352/26.03.2013г. на Дирекция ОДОП [населено място] на [фирма], ЕИК:[ЕИК], с адрес за кореспонденция [населено място], Н. Искър, [улица], представлявано от управителя Н. В. Н., срещу ревизионен акт /РА/ № [ЕГН]/18.12.2012 г., издаден от главен инспектор по приходите при ТД на НАП С.-град, потвърден с Решение № 455/11.03.2013 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” при ЦУ на НАП, в частта относно допълнително установен корпоративен данък за 2010 г.

В жалбата се поддържа, че оспорения РА е необоснован и постановен в противоречие с материалния закон. Твърди се, че не са налице предпоставките за преобразуване на счетоводния финансов резултат за 2010г.

В съдебно заседание процесуалният представител на жалбоподателя, адв. Т. поддържа жалбата на изложените в нея основания. Искането до съда е за отмяна на акта в обжалваната част. Претендират се и разноски. В срока даден от съда по делото са приложени писмени бележки от адв. Т., в които се поддържат направените оплаквания.

Ответникът – директор на Дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика” при ЦУ на НАП-С., чрез представител по пълномощие юрк.С. изразява становище за неоснователност на жалбата. Моли да бъде отхвърлена и присъждане на

юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът дава заключение за основателност на жалбата.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Ревизионното производство е образувано със заповед за възлагане на ревизия № 1203663/07.05.2012 г., изменена със Заповед № 1206630/31.08.2012 г., издадени от началник сектор „Ревизии” при ТД на НАП-С.. С тези заповеди е възложено извършването на ревизия на [фирма] за определяне на данък по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ за периода 01.01.2010 г.-31.12.2010 г., както и задълженията по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за периода 01.04.2010 г.-31.12.2010 г. На проверявания данъчен субект в съответствие с изискванията на чл. 113, ал.2 ДОПК са връчени екземпляри от заповедите за възлагане на ревизия, видно от представените разписки за връчване. Резултатите от ревизията са отразени в Ревизионен доклад /РД/№ 1206630/15.10.2012 г., връчен на ревизираното търговско дружество на 22.11.2012 г. Р. доклад съдържа реквизитите по чл.117, ал.2 ДОПК. В срока по чл.117, ал.5 ДОПК ревизираното дружество е подало писмено възражение, вх. № 14377/04.12.2012 г. Ревизията приключва с РА № [ЕГН]/18.12.2012 г., издаден от главен инспектор по приходите при ТД на НАП-С.. Установени са задължения за довносяне общо в размер на 115 913,03 лв., от които главница - 98 435,93 лв. и лихви – 17 477,10 лв.

В хода на ревизионното производство е установено, че в счетоводството на дружеството е внесена сумата от 1 000 000 лв. от Н. В. Н. в качеството му на едноличен собственик на капитала. Според обясненията на управителя и собственик на дружеството тази сума е предоставена в заем от [фирма] на [фирма]. С тази сума на 29.12.2010 г. жалбоподателят заплаща в брой продажната цена по сделка за придобиване чрез покупко-продажба на недвижим имот от В. Н. А.. На същата дата В. Н. дарява сумата на Н. Н., който от своя страна с тази сума погасява задължението на [фирма] към [фирма].. В хода на ревизията като доказателство е представен нотариален акт за покупко-продажба № 11/23.12.2010 г., с който В. А. продава на [фирма] недвижим имот за сумата от 1 000 000 лв., която продавачът се задължава да изплати в срок до 30.12.2010 г. Въз основа на банково извлечение от 29.12.2010 г. е прието следното: в 12,21 ч. е получен превод от [фирма] – 1 000 000 лв., с контировка – дебит с/ка 503 - Разплащателна сметка в лева/ кредит с/ка 498 – Други дебитори; в 13,09 ч. – превод на 1 000 000 лв. от [фирма] на [фирма] с контировка дебит с/ка 498/кредит с/ка 503; в 13,34 ч. – внесени касово от Н. В. Н. 1 000 000 лв. с контировка дебит с/ка 503/кредит с/ка 499 – Други кредитори; 13,52 ч. – изтеглени касово от Н. В. Н. 1 000 000 лв. с контировка дебит с/ка 499/кредит сметка 503. След анализ на събраните доказателства ревизиращият орган приема, че не е налице реално плащане към продавача В. А., тъй като сумата е върната веднага, без да има теглене, а е осъществено безвъзмездно придобиване от ревизираното дружество на дълготраен материален актив /Д./, който се явява неотчетен приход, представляващ нарастване стойността на икономическата изгода през отчетния период. Тъй като придобитият актив не е отчетен по предвидения в счетоводното законодателство ред – чл.4, ал.1, т.1 от Закона за счетоводството /ЗСч/, и на основание чл.78 ЗКПО ревизиращият орган е увеличил финансовия резултат на дружеството за 2010 г. с 1 000 000 лв., в резултат на което е определил печалба в размер на 984 359,34 лв. и следващ се корпоративен

данък в размер на 98 435,93 лв.

В законния срок ревизионния акт е обжалван по административен ред пред директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” на НАП-С.. С Решение № 455/11.03.2013 г. РА е потвърден, като в решението е въведено ново основание за потвърждаване на РА – приложението на чл.16, ал.3 ЗКПО.

По делото е изслушана съдебно-счетоводна експертиза, която дава заключение, че: недвижимият имот е заведен като придобиване на инвестиционен имот, част Б на предприятието „Нетекущи активи”, а не като получено дарение; ако е налице придобиване на Д. не би следвало да има промяна в декларираните данни, а ако е получено дарение – за 2010 г. данъчният финансов резултат не би се променил.

При така установените факти съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срока по чл.156, ал.1 ДОПК от лице, имащо правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на обжалване административен акт и след като е осъществено обжалването по административен ред съобразно изискванията на чл.156, ал.2 ДОПК.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на ревизионния акт включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му. Настоящият съдебен състав намира, че атакуваният РА № [ЕГН]/18.12.2012 г. е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 118, ал. 2 ДОПК, във вр. с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Закона за НАП, в кръга на определените му правомощия. Предвид разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, РД е неразделна част от РА и в този смисъл може да се приеме, че мотивите на РД са и мотиви на РА.

Оспореният индивидуален административен акт обаче е издаден в противоречие с материалния закон.

След анализ на събраните доказателства ревизиращият орган е приел, че няма извършено плащане по покупко-продажбата на недвижимия имот с нот.акт № 111/23.12.2010 г., т.е. тази сделка е привидна и прикрива безвъзмездното придобиване - дарение на недвижим имот. Това дарение се явява извънреден приход по смисъла на българското данъчно и счетоводно законодателство, което следва да намери съответното отражение във финансовия резултат, който по силата на чл.78 ЗКПО подлежи на преобразуване. Тези изводи на ревизиращия орган са неправилни.

Ако се приеме, че не е извършено плащане по покупко-продажбата на недвижимия имот, то това не води автоматически до извода, че е налице безвъзмездна сделка. Задължението за заплащане на продажната цена остава. При наличието на задължения финансовия резултат се преобразува при наличието на някоя от предпоставките на чл.46, ал.1 ЗКПО. В конкретния случай не е настъпило нито едно от посочените в чл.46, ал.1 ЗКПО шест обстоятелства, поради което няма основание за преобразуване на счетоводния финансов резултат.

Ако се възприеме, че е налице прикрита сделка /дарение/ то данъчното задължение следва да се определя при условията на чл.16, ал.3 ЗКПО. В случая е приложим счетоводен стандарт /СС/ 20 – Отчитане на правителствени дарения и оповестяване на правителствена помощ. Съгласно т.3.8. по реда на този стандарт се отчитат получените в предприятията дарения от трети лица (неправителствени дарения).

Според т. 3.2., във вр. т.3.8. от СС 20 даренията се отчитат като финансиране. Това финансиране се признава като приход в текущия период за дарения, свързани с амортизируеми активи - пропорционално на начислените за съответния период амортизации на активи, придобити в резултат на дарението. Следователно от придобиването на амортизируем Д. не възниква печалба за 2010 г. за ревизираното дружество, обуславяща преобразуването на счетоводния финансов резултат.

От заключението на вещото лице, неоспорено от страните, се установява, че: процесният недвижим имот е заведен като придобиване на инвестиционен имот, част от раздел Б на предприятието „Нетекущи активи”; Характерът на стопанската операция по сделката с недвижимия имот е придобиване на Д., а не дарение; Ако е налице придобиване на Д. /покупко-продажба/ не би имало промяна на декларираните данни; При приложението на СС 20, дори да се приеме че е налице дарение, то това не би се отразило върху финансовия резултат за 2010 г.; Предприятието следва да отрази като приход само начислените за съответния период счетоводни амортизации, но за 2010 г. данъчният финансов резултат не се променя.

С оглед гореизложеното жалбата е основателна и следва да бъде уважена като ревизионният акт бъде отменен в обжалваната част.

При този изход на спора, заявеното от процесуалния представител на жалбоподателя искане за присъждане на разноски е основателно и на основание чл. 161, ал. 1 ДОПК, съдът следва да осъди ответника да възстанови от бюджета си направените от жалбоподателя разноски по делото в размер на 3 990 лева, представляващи 50 лева – държавна такса и 400 лева – внесен депозит за експертиза и 3 540 лева-възнаграждение за един адвокат.

Мотивиран така и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, Административен съд София-град, Първо отделение, 20-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ ревизионен акт № [ЕГН]/18.12.2012 г., издаден от главен инспектор по приходите при ТД на НАП С.-град, потвърден с Решение № 455/11.03.2013 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” при ЦУ на НАП, в частта относно допълнително установен корпоративен данък за 2010 г. в размер на главница - 98 435,93 лв. и лихви за забава - 17 477,10 лв.

ОСЪЖДА Дирекция "Обжалване и данъчно осигурителна практика" при ЦУ на НАП-С. да заплати на [фирма], ЕИК:[ЕИК], с адрес за кореспонденция [населено място], Н. Искър, [улица], разноски по делото в размер на 3 990 /три хиляди деветстотин и деветдесет/лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от получаване на съобщенията до страните, че е постановено.

Препис да се изпрати на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

